

Silné posolstvo v sebe niesli aj choreografie Vojaci a Mariupol'.

Tancujú, aby aj umením porazili ruského agresora.

Ukrajinské baletné hviezdy cestujú so silným posolstvom po Európe

AJ V KOŠICIACH KRIČALI POHYBOM A UKÁZALI HRÔZY NEZMYSELNEJ VOJNY

Nevieme držať zbrane, ale vieme tancovať, hovoria umelci.

KOŠICE. Slzy v očiach divákov aj tanečníkov, emóciami nabitý večer a silné posolstvo. Historická budova Štátneho divadla Košice zažila v nedeľu 12. júna ďalší výnimočný večer.

Na charitatívnom galakonzerte svoje nádherné a neopakovateľné umenie ukázali tí najlepší ukrajinskí baletní sólisti Ukrajinského národného divadla opery a baletu Tarasa Ševčenka v Kyjeve.

So svojím programom cestujú po Európe a získané financie posielajú domov, aby tak prispeli aj svojím umením k porážke ruského agresora.

Košice boli ich druhou zastávkou na Slovensku.

„My nevieme držať v rukách zbrane, ale vieme tancovať. A umenie je veľká sila. Dáva nám príležitosť hovoriť o našej Ukrajine. Aj preto sú v našom galakonzerte choreografie klasického repertoáru, súčasného repertoáru a, samozrejme, nechýbajú choreografie na hudbu ukrajinských skladateľov vytvorené ukrajinskými choreografmi,“ hovorí umelecká riaditeľka Olena Filipieva.

Tanec na pozadí vojnových hrôz

Mariupol'. Mesto, ktoré sa stalo symbolom ruského besnenia na Ukrajine. Aj jedna z choreografií večera niesla jeho meno.

Na európskom turné pomáhajú svojej vojnu skúšanej domovine.

Na javisku úžasný tanec sólistky, na pozadí desivé zábery zo zničeného mesta, ktoré patrilo pred vojnou k najkrajším na čiernomorskom pobreží.

„Chceli sme ukázať svoje pocity. Boli sme v Kyjeve, keď bolo všetko veľmi hrozné. Keď neďaleko našich domovov vybuchovali rakety. Určite sme nechceli divákov rozrušiť, ale chceli sme, aby videli, že Rusko klame. Oni hovoria, že nás oslobodzujú. Ale my chceme ukázať pravdu o tom, čo sa deje. Toto je náš výkrik duše. Nekričíme nahlas, ale našimi pohybmi, emotívnym výrazom. Práve takýmito drobnými číslami kričíme do sveta správu o tom, čo je to vojna. A sme veľmi

vďační všetkým, ktorí nám pomáhajú,“ hovorí Filipieva. A so zlomeným hlasom dodáva: „Keď sa začala vojna, práve sme sa pripravovali na predstavenie Bajadéry. Nevedeli sme si ani predstaviť, čo sa bude diať. Až do popoludnia sme sa chystali do práce. Nedá sa to v hlave poskladať, čo sa vlastne stalo a stále deje. Neboli sme síce v Mariupole, ale príbuzní môjho manžela sú z Rubižného. Utiekli, lebo tam Rusi zničili všetko, úplne všetko. Prichýlili sme ich u seba doma. Mój otec ostal tam, v Záporožskej oblasti, a práve som s nim hovorila o tom, že okupanti tam práve dnes oslavujú Deň Ruska. To je niečo nepredstaviteľné. Veľmi sa

o neho bojím, čo s nimi bude. Je to veľmi bolestivé, to sa ani slovami nedá vyjadriť. Zábery, ktoré sme videli v televízii, o deťoch, ktoré chceli zachrániť. Stále mám v slzy očiach. Je to ťažké...“

Od Zelenského dostali výnimku

Po začiatku vojny sa aj oni štyridsať dní takmer s dennou pravidelnosťou skrývali v úkrytoch pred ruskými raketami, ktoré dopadali na Kyjev.

„Divadlo bolo zatvorené a nemali sme možnosť ani trénovať. Keď sme dostali ponuku vycestovať, mnoho umelcov odišlo. Predovšetkým dievčat. Na chlapcov sa vzťahoval zákaz kvôli vojne, ale

divadlo sa obrátilo priamo na prezidenta Zelenského, aby získalo súhlas pre sólistov na vycestovanie. Aby sme práve na takýchto koncertoch mohli získavať finančné zdroje pre Ukrajinu,“ vysvetľuje Filipieva.

„Prvé pozvanie sme dostali do Talianska, kde vycestovala veľká skupina umelcov z nášho Národného divadla opery a baletu Tarasa Ševčenka. Bola to veľká časť zboru, niekoľko hudobníkov a v Taliansku sme mali niekoľko koncertov,“ spomína na začiatok ich umeleckej misie v Európe.

Vzácné stretnutia v Košiciach

„Pricestovali sme do Európy za-

čiatkom mája a až teraz sa nám podarilo uskutočniť turné aj na Slovensku. Nie je to jednoduché, lebo divadlá už mali dávno určený program na túto sezónu, každý deň s predstaveniami. Sme vďační každému divadlu, ktoré našlo priestor a čas na to, aby sme mohli vystúpiť s naším programom. A sme veľmi vďační aj ministerstvu kultúry a pani ministerke Natálii Milanovej, že nám pomohli zorganizovať sériu charitatívnych koncertov na Slovensku,“ dodáva šéfka ukrajinského národného baletu. Galakonzert v Košiciach mal pre ňu aj pre jej kolegov aj ďalší mimoriadny rozmer.

„Pre nás je tento koncert výnimočnou udalosťou, lebo vo vašom divadle je množstvo umelcov, ktorí pracovali u nás, v Kyjeve. Mnohých si pamätám a som rada, že sa aj vďaka tomuto galakonzertu môžeme stretnúť. Aj vďaka nim môžeme divákovi podarovať trochu pokoja, krásy a romantiky,“ vysvetľuje Filipieva. V ich neveľkej umeleckej skupine je 15 tanečníkov a aj tri deti, ktoré nemohli nechať doma. Z Košíc sa vrátili na ďalšie koncerty do Talianska, predstavujú sa aj v Nemecku a v druhej polovici júna sa ešte vrátia na dva koncerty na Slovensko - do Banskej Bystrice a Piešťan.

„Máte otvorené srdcia, otvorené duše a verím, že aj takéto niečo prispeje k nášmu víťazstvu,“ verí Filipieva.

SVJATOSLAV DOHOVIČ
FOTO: JOSEPH MARČINSKÝ

V programe nechýbal ani tradičný ukrajinský tanec Hopak.

Umelecká šéfka ukrajinského národného baletu Olena Filipieva s generálnym riaditeľom Štátneho divadla Košice Ondrejom Šothom.